

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

1V/1231-0/2014

Érkezett:

2014 JÚL 04.

Példány:

3

Kezelőiroda:

Melléklet:

6 db

Alkotmánybíróság
Budapest**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott [redacted] a [redacted] alatti gt. ügyvezetőjének meghatalmazása alapján a meghatalmazott jogi képviselőnk, [redacted] jogtanácsos útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.024/2013/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogunkat, és a bírói döntések törvényes indokolási kötelezettségéhez való jogunkat.

I.

Indítványunkban mindenekeelőtt az indítványozói jogosultságunkat kell alátámasztanunk.

1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztjük elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.1. Az egyedi ügyben érintett gazdálkodó szervezet vagyunk. Az alkotmányjogi panaszunkkal támadott ítélet olyan ügyben született, amelyben felperesként szerepeltünk, amelynek az alperese a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága 9022 Győr, Liszt F. u. 13-15. sz. alatti II. fokú államigazgatási szerv volt. A per a Kúria előtt a hivatkozott számú felülvizsgálati ítélettel zárult, amelyben keresetünket jogerősen és végelegesen elutasították.

Ennélfogva alapjogsérelmünk személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségünk folytán következett be.

1.2. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntés. A Kúria – az alpereseknek a felülvizsgálati kérelmünk elutasítására irányuló indítványával egyetértve a Zalaegerszegi Törvényszék I. fokú ítéletet hatályában fenntartotta. Azt állapította meg, hogy az alperes II. fokú adóhatóság és a Zalaegerszegi Törvényszék vitatott határozatai és az ítélet nem jogszabálysértő. Az ítéle megállapítása szerint az adóhatóság eleget tett kötelezettségének, objektív bizonyítékokkal igazolta az adólevonási jog alapjául szolgáló számlák hiteltelenségét, azt hogy a gazdasági események nem a számlákban szereplő felek – a felperes és alvállalkozója – között valósultak meg. Az ítélet továbbá bennünket kötelezett a per költségeinek megfizetésére.

Álláspontunk szerint ezzel az ítélet az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogunkat, és a bírói döntések törvényes indokolási kötelezettségéhez való jogunkat sérti.

1.4. Jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük. A Zalaegerszegi Törvényszék I. fokon 2012. október 15. napján hozott 16.K.20.915/2012/4. sz. ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához, amelyben az I. fokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. fokú ítélet hatályon kívül helyezését kértük. A felülvizsgálati kérelmünk nyomán született meg 2014. március 24-én a Kúria alkotmányjogi panaszunkkal támadott jogerős ítélete, amellyel szemben további jogorvoslatnak nincs helye.

1.5. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott ítéletet 2014. április 25-én kézbesítették részünkre, tehát az alkotmányjogi panaszunk előterjesztésére a törvényi határidőn belül kerül sor.

2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontunk szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszunk megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelésünk szerint tisztességes eljáráshoz való jogunk, és a bírói döntések törvényes indokolási kötelezettségéhez való jogunk sérelmét a polgári bíróság Alaptörvénynek nem megfelelő jogértelmezése közvetlenül okozza. E jogértelmezésünk az Európai Unió Bírósága állandó gyakorlatán alapul, amely a 2006/112/EK. irányelv rendelkezéseiben került meghatározásra. E jogértelmezésünk az Európai Unió Bíróságának C-80/11. és C-142/11. számú ügyekben hozott ítéletekben jelent meg, amellyel ellentétes mind a Törvényszék, mind a Kúria ítélete. Az irányelv és az ennek alapján hozott Európai Bírósági döntések egyértelműen az adóhatóság feladatává teszik azon objektív körülmények bizonyítását, hogy az adóalany tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a számlakibocsátó által elkövetett adócsalásban vett részt.

Ha az Alkotmánybíróság panaszunknak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmünket, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot.

Ugyancsak igaz, hogy panaszunk alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, mivel az adóhatóság és az adózók közötti vitában egyértelműen rögzíti az Európai Unió Bíróság joggyakorlata az adóhatóság bizonyítási kötelezettségét, és ennek alapján az adóhatóságnak minden egyes ilyen esetben objektív körülményekkel kéne bizonyítania, hogy az adóalany a vele szerződő alvállalkozó körülményeinek vizsgálata során meddig köteles ismereteket szerezni a vele szerződő fél viszonyairól. Ez a körülmény, a bizonyítási teher megfordítása és az annak megfelelő adóhatósági bizonyítási eljárás objektív módon kell, hogy megállapítsa az adóalany, esetünkben a felperes felelősségét, amelynek a bírósági eljárási szakaszban is érvényesülnie kell. A bírói döntések törvényes indokolási kötelezettségünk sérelmét jelenti álláspontunk szerint az a körülmény, ha az adóügyben eljáró államigazgatási és bírói szervek ezen objektív körülmények fenn nem állásának esetére az adózó felelősségét állapítják meg, és megtagadják tőle a jogszerűen leszerződött, elvégzett és kiszámlázott munka után az adólevonási jog gyakorlásának lehetőségét.

Az adóhatóságok és az adózók közötti viszony és az adott ügyekben való bizonyítási kötelezettség mértéke, módja és határai folyamatos vitát jelentenek a felek között és így jogbizonytalanságot tartanak fenn abban a kérdésben, hogy az adózók bizonyítási eljárásai és indítványai az objektív körülmények ellenére miért nem vezetnek eredményre. Másrészt az adóhatóságok oldaláról mik a határai és megjelenési módjai az objektív bizonyítékoknak, amelyeknek meglétét az európai bírósági joggyakorlat a hivatkozott ítéletekkel is alátámasztott az Irányelvben foglaltakra hivatkozva. Az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata, amely kötelezendően alkalmazandó a magyarországi bírósági eljárásokban is, meghatározza, hogy az Unió joggal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja az adóalany számára teljesített szolgáltatások után előzetesen felszámított adóösszegének levonását amiatt, hogy az e szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója szabálytalanságot követett el a nélkül, hogy ezen adóhatóság objektív körülmények alapján bizonyítaná az érintett adóalany tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogának megalapozására felhozott ügylet az említett számlakibocsátó, gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt. Szentén ellentétes az únios joggal az olyan gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja a levonási jogot azzal az indokkal, hogy az adóalany nem győződött meg arról, hogy a levonási jog a gyakorlásának alapjául szolgáló termékekre vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik e a szóban forgó termékekkel, és képes e azok szállítására, illetőleg a bevallási és fizetési kötelezettségének eleget tesz-e. illetve azzal az indokkal, hogy az említett adóalany

esetben amikor az irányelvben a levonási jog vonatkozása gyakorlásában előírt valamennyi tartalmi és formai követelmény teljesült, és az adóalanynak nem volt tudomása az említett számlakibocsátó érdekkörében elkövetett szabálytalanságról.

II.

Ezen előkérdések tisztázása után azt indokoljuk, hogy a kifogásolt ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel és miért sérti alapvető jogainkat.

1. Az ítélet szerint a felperes azzal, hogy az alvállalkozójától származó számlában megjelölt adólevonási jogát gyakorolta, fiktív számlát állított be az elszámolásába és az ezekben feltüntetett ÁFA összegét nem vonhatóan minősítette, ezért 3.825.000,- adóhiányt állapított meg és kötelezte a felperest 1.912.000,- Ft adóbírság és 871.000,- Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Kifejtette, hogy a számlákban feltüntetett gazdasági események nem a számlák közötti felek között mentek végbe, a számlák nem hiteles dokumentumok. Az alvállalkozónak alkalmazottai és eszközei gépei nem voltak, viszont ennek ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy a munkát alvállalkozókkal végeztette el, azokat azonban nem tudta megnevezni. A felperes által csatolt számlák, teljesítési igazolások, pénztár bizonylatok, és átvételi elismervények a gazdasági események számlák szerinti megvalósulását nem bizonyítják az adóhatóság és az eljáró bíróságok szerint. Az nem volt vitatott, hogy a számlákban megjelölt munkák elvégzésre kerültek.

A Kúria ítélete azt állapította meg a kifogásolt döntésben, hogy a Zalaegerszegi Törvényszék ítéletében foglaltak nem ellentétesek az Európai Unió Bíróságának álláspontjával. Kiemelte azonban azt is, hogy a Törvényszéki állásponttal szemben, az adóügyekben hozott európai bírósági ítéletek közvetlenül a perben figyelembe veendőek. Az adólevonás joga a Kúria álláspontja szerint is a hozzáadottértékadó-rendszer mechanizmusának szerves részét képezi és főszabály szerint nem korlátozható.

2. Az ítélet a következőképpen eredményezi alapvető jogaink sérelmét.

A perben hivatkoztunk az európai bírósági joggyakorlatra, amely, mint a fentiekben írtuk az adólevonás jogát főszabály szerint nem lehet korlátozni. Olyan objektív bizonyítékok alapján, amelyek begyűjtése az adóhatóság feladata és kötelezettsége, van csak lehetőség arra, hogy e jogot az adóhatóság korlátozza. Mind az adóhatóságok, mind az eljáró bíróságok álláspontunk szerint ilyen objektív körülményeket és bizonyítékokat a felperesnél nem igazoltak. Így az adóhatóság által követett, ez ügyben is és több más ügyben is követett joggyakorlat az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatával ütközik és nem tesz eleget az Alaptörvény XXIV. cikkelyében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz és törvényes indokoláshoz fűződő jogaink biztosításának.

Utalunk arra, hogy a rendesbírói jogértelmezés alkotmánybírósági felülvizsgálatát megteremtő alkotmányjogi panasz intézményét, e speciális jogorvoslat létjogosultságát és elbírálásának alkotmánybíróságokhoz telepítését éppen az igazolja, hogy egyes ügyek nem dönthetők el kizárólag valamely szakjogág (polgári jog, büntetőjog, közigazgatási jog) szabályai és az adott szakjogág keretei közt kimunkált dogmatika alkalmazásával, hanem azok helyes eldöntése alkotmányjogi szempontok, alapjogi érvek bevonását is feltételezi. Az Alkotmánybíróság 3077/2012. (VII. 26.) AB végzésében foglaltakkal is összhangban megállapíthatjuk, hogy az alkotmányjogi panasztól kifejezetten azokban az ügyekben remélhető jogorvoslat, amelyek az egyes szakjogágak dogmatikai keretein túlmutató, alkotmányjogi kérdéseket vetnek fel. Ebből egyenesen következik, hogy egy az adójog szabályainak, elméleti megállapításainak teljesen megfelelő, hibátlan jogértelmezés még nem feltétlen eredményez alapjogkonform ítéletet. Különösen abban az esetben, ha az így meghozott ítélet az európai bírósági gyakorlattal ellentétes következtetésre jut a konkrét ügyben. Ugyanis esetünkben olyan ügyben tagadta meg a magyar bírósági rendszer az adólevonási jog gyakorlásának biztosítását, amikor a számlában feltüntetett gazdasági esemény elvégzésre került, a teljesítési igazolás szerint azt az alvállalkozó végezte el, és az ellenérték megfizetését okirattal igazolták.

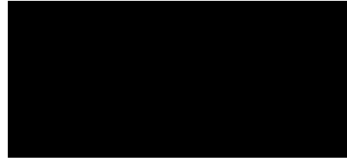
Az adóhatóság és a bíróságok az Európai Unió Bírósága által megkövetelt objektív bizonyítékokkal nem tudta igazolni ennek ellenkezőjét, így a Kúria ítéletének indoklása egyrészt a tisztességes eljárás, másrészt a törvényes indokoláshoz való jogaink követelményeibe ütközik.

Kelt: Zalaegerszeg, 2014. június 24.

A panaszos képviselőjében:

Mellékletek:

- meghatalmazás;
- Kúriai ítélet;
- Felülvizsgálati kérelem

ZALAEGERSZEGI TÖRVÉNYSZÉK

2014 JÚN 25.

Példány: III Mell: db

Az ügyirat száma: 16. K 20915/2012

9